

Colecția Viața în Hristos.

Seria Mărgăritare

3

Sfântul Pacian al Barcelonei

DESPRE CEI CARE SE POCĂIESC

Traducere din limba latină, introducere și note

DRAGOȘ DÂSCĂ

Ediție îngrijită de Pr. **DRAGOȘ BAHRIM**

Carte tipărită cu binecuvântarea

Înaltpreasfințitului

TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2014

Cuvântul este despre cei care se căiesc de păcatele lor spre îndreptare și înțelepțire

II. 1. Preaiubiților, amintiți-vă că aceasta s-a rostit de Domnul, „mustră un prost, și el te va urî: mustră un om înțelept, și el te va iubi”⁴; și din nou, „pe cei pe care îi iubesc, Eu îi mustru și pedepsesc”⁵. Așadar și voi, urmând cu dragoste, nu împotrividu-vă cu încăpățânare, să credeți că stăruința purtătoare de grijă și neliniștită din această lucrare împlinită după voia Domnului de mine, fratele și preotul vostru, este din dragoste, mai degrabă decât din asprime.

2. Mai mult decât atât, nimeni să nu-și închi-puie că această predică despre rânduiala penitenței este alcătuită doar pentru penitenți, ca nu cumva, pentru acest motiv, cel care nu se află în această stare să disprețuiască ceea ce va fi spus ca fiind merit pentru alții, când de fapt rânduiala întregii Bisericii este strâns legată, cum ar veni, cu această încingătoare, deoarece catehumenii trebuie să aibă grijă ca să nu treacă în această stare, iar credincioșii să nu

⁴ Prov. 9, 8.

⁵ Apoc. 3, 19.

revină la ea; și penitenții înșiși trebuie să se ostenească ca să ajungă iute la rodul acestei lucrări.

3. Dar, în cuvântările mele, ordinea va fi aceasta. În primul rând, voi vorbi pe îndelete despre măsura păcatelor, ca nimeni să nu creadă că cea mai mare primjdie atârnă de toate păcatele, indiferent care ar fi acestea. Apoi voi vorbi despre acei credincioși, care, rușinați de leacul dat lor, afișează o timiditate neavenită și se împărtășesc având trupul necurat și mintea întinată (*inquinato corpore ac polluta mente communicant*). În fața oamenilor arătându-se a fi cei mai timizi, dar înaintea Domnului, cu totul lipsiți de rușine, ei pângăresc cu mâinile lor murdare și gura lor spurcată Altarul înaintea căruia chiar și sfinții și îngerii se cade a sta înfricoșați. În al treilea rând, cuvântul meu se va referi la cei care, după ce și-au mărturisit și descoperit fărădelegile așa cum se cuvine, fie nu știu, fie refuză lecurile de penitență, și chiar pe cele ce aparțin rânduiei mărturisirii. În cele din urmă, ne vom strădui să arătăm cât mai limpede care va fi osânda celor care fie nu fac penitență, fie o neglijează, și care, prin urmare, pier în rana și aroganța lor: și care, pe de altă parte, va fi cununa lor, care va fi răsplata celor care-și curăță petele de pe conștiința lor printr-o mărturisire onestă și după rânduială (*recta et ordinaria confessione*).